

כל הזכויות שמורות

● צפה לכן שכל פרשת לבן, ובעיקר העסק הביש — יתעוררו מחדש בכל חומרתם. יגרום לכן אדם שחשתיכב כפרשה בעל כורחו, והמועץ כי חייו נהרסו בשל כך.

● תנועת החרות, תעשה צעדים נוספים לקראת מפא"י. עמדתה המזוהה של סיעת חרות בכנסת, שלא הביעה אי-אסון למפא"י בניין סובלן, לא נבעה רק מחששותיו של מנחם בגין, המתכוונן לנסוע לייבשת אמריקה כדי לערוך עם מגבית. המטרה העיקרית היתה לעשות מחמה בתשובה להצהרת הח"כ המפא"י דויד הכהן שתבע לא מכבר בפומבי להביא את חרות בחשבון כשותפת אפשרית לקואליציה. כמה מנהיגים בחרות סבורים, כי אחרי ירידתו של בוגרין מן הבמה תיתכן התקשרות בין חרות לבין יורשיו.

● על אף רצונם של דויד בוגרין והרתיים, לא תחוסל פרשת יוסלה שוחמבר. לאור רמזיו של ראש הממשלה, כי לא היו הליכים משפטיים, תצא המשפחה להתקפת נגד משלה. כבר השבוע יפנה פרקליט המשפחה, עורך הדין כהן צידון, אל אחד מאלה שהסתירו את יוסלה בבני ברק, ירושם ממנו פיצוי הורגים, או עמידה לדין, בתביעה אזרחית.

● קיימת גם אפשרות של פעולה משפטית נרחבת יותר, כמירה שתביעת ההורגים לא תבוא על סיפוקה. הם מעינים בפניה אל השלטונות המשפטיים בצרפת, אנגליה וארצות הברית, שיפתחו בהליכים פוליטיים נגד תושבי ארצות אלה, שהיו מעורבים בביצוע הפשע החמור של חטיפת ילד. שמות אנשים אלה יודעים הורגים ספי יוסלה.

● אור מלא יופל על כל פרשת יוסלה שוחמבר, כאשר יפרסם בעתיד הקרוב הפרקליט כהן צידון את ספרו על הפרשה. הספר, שייקרא האמת, כל האמת ורק האמת על פרשת יוסלה, יכלול את כל הסימכים והתיאורים של מה שנעשה מאחורי הקלעים.

העם

כתר הביון

אין אדם בישראל השונא את הקומוניסטים יותר מדוקטור הרצל רוזנבלום, עורך ידיעות אחרונות. לעיתים נדמה כי שינאה זו הפכה התוכן העיקרי של חייו. כאשר ארץ הגיע רוברט סובלן לישראל, מיהר רוזנבלום לתקוף אותו בהרפת ובקיצוניות. הממשלה יכלה לקחת כי לפחות הוא ישבת אותה על פעולתה המהירה. אולם השבוע שלח דוקא רוזנבלום דו"ח על פרשת סובלן — מלונדון. הכותרת: "אין אף אדם בלונדון שלא יגנה את צורת גירושו של סובלן מישראל".

במסגרת גירושו של סובלן: "במשך השבוע שאני בלונדון, למדתי ללא של ספק כי הצורה בה אנחנו גירשנו את סובלן נתקב" לה בפומבי גדול עליידי כל אלה, שאתם נפגשתי". אמריקהפוי היו אנגלים, יהודים אנגלים וישראלים כאחד. האנגלים אמרו שישראל הוכיחה שאינה מדינה דמוקרטית, היתר דים האנגליים אמרו כי הם מבכרים שופט בריטי על שופט ישראלי, והישראלים אמרו שהם מתביישים בירידתם. הבריחה מן הסרחון. כך, שבועיים אחרי מעשה הנבלה, הוא הוסיף להסריח לשמיים (ראה להלן). לשווא ניסו כל המעורבים להתרחק ממ

לקברניסטי מדיניות החוץ הישראלית לא היה הכשרון לקשור קשרים עם אלג'יריה חמש דקות לפני שתיסעשרה. עוד בשעה שתיסעשרה לחמו בה בכל כוחותיהם, וכן רב אחרי שצרפת עצמה סיימה למעשה את המלחמה.

אבל חמש דקות אחרי שתיסעשרה התי עוררו הקברניטים פתאום ונוכחו לדעת כי כפינת מדיניות החוץ שלהם טובעת. על כן עשו כמה פעולות מהמכניות. מעל במת הכנסת פנתה שרת החוץ לאלג'יריה התופי שית והציעה לה ידיות ועזרה. כעבור כמה ימים, כאלתר, הודיע משרד החוץ שהוא "מכיר" בעצמאות אלג'יריה.

פרובוקציה. כל ברדעת הבין כי הפגנות אלה לא ישפרו את המצב — אלא להפוך, ייראו בעיני המנהיגים האלג'יריים כפרובוקציה, שמטרה להסכים ברגע העדין ביותר בינם לבין מדינות ערב, וגם בינם לבין עצמם.

לא קדם להפגנות שום משאומתן סודי, כמקובל בין מדינות. להיפך, המשאומתן היחיד, באמצעות גיו גולן, נותק ברעש גדול. ואילו דובר הממשלה האלג'ירית הודיע מראש לעורך העולם הזה, שידייר עמו בשם הוועד הישראלי למען אלג'יריה החופשית. כי אחרי כל מה שעשו לה נציגי גי ישראל, לא תוכל ההנהגה האלג'ירית לקשר קשרים עם ממשלת ישראל בעתיד הקרוב.

השבוע קיימה ממשלת אלג'יריה את התראתה. במסיבת עיתונאים הודיע מוחמד יאזי, שרה הסברה האלג'ירי, כי אלג'יריה החופשית אינה מכירה בישראל.

עפר בעיניים. לשם מה, אם כן, באו פעולות משרד החוץ? רמוז על כך התפרסם השבוע מפי משרד החוץ עצמו, בצורת הודעה לציבור שהופיעה בעתונים, כמקובל, תחת הכותרת "מאת כתבנו המדיני".

אמר הדובר: "הצהרה זו לא גרמה לאף תעה רבה במשרד החוץ בירושלים, שכן היה ברור, כבר בשעת מסירת הודעתה של שרת החוץ בכנסת, שבמידה ונערכו מגעים סרומיים בשאלת הקמת יחסים — הם נכשלו. ואילו כן, אפשר היה להקים יחסים, בלי להקדים לכך הצהרות פומביות, כפי שנעשה עם רוב המדינות ה-אפריקאיות החדשות".

היה זה אישור מפורש לטענת העולם הזה (1295), כי הצהרת שרת החוץ לא באה אלא לזרוע עפר בעיני חברות, לטשטש את הכשלוך התהומי שלה בעניין אלג'יריה, וליצור במאחר אליבי לעצמה. כי בעיני יודים, נוצר הרושם כי "ישראל הציעה בידות, והאלג'יריים סירבו".

תחבולה צינית, אך מחיכמת למדי.

שתי הצהרות

החדשה המכרעת של השבוע בשטח ה-אלג'ירי לא היתה סירובה של ממשלת אלג'יריה להכיר בישראל, שהיה צפוי מ-ראש (ראה לעיל), אלא הצורה בה נעשה הדבר. שני הפלגים היריבים בהנהגת ה-פל"ן נקטו בקו מתון עד להפליא.

מוחמד יאזי, דובר ממשלת כניוסוף בן-חמה בעיר אלג'יר, הכריז שממשלתו נוקטת כלפי ישראל עמדה כמו שאר מדינות ערב — אין היא מכירה בה. עצם הניסוח בא לרמז כי הדבר נעשה מתוך סולידאריות עם עמיר ערב האחרים, ולא מתוך נימוק אלג'ירי מקורי.

המשך הוויכוח היה חשוב ביותר:

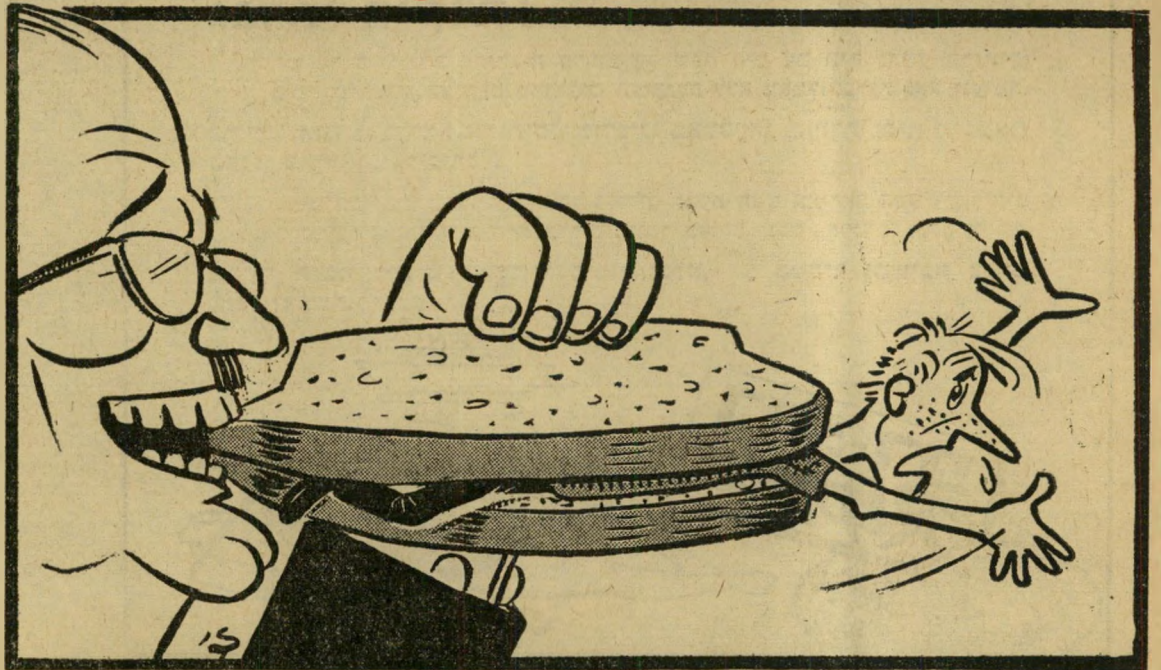
עיתונאי: "האם פירוש הדבר כי אלג'יריה היא במצב מלחמה עם ישראל?"

יאזי: "איננו מכירים בישראל".

בלשון פחות דיפלומטית: אין אלג'יריה רוצה להכריז שהיא במצב מלחמה עם ישראל. מבחינה זאת היא נוקטת עמדה כמו תוניס (המקיימת עדיין קשרי דואר עם ישראל) ומארוקו (הנותנת ליהודיה לצאת, ולא כמו שכנותיה של ישראל).

ברגע זה עמדתו של מוחמד בן-בלה, מנהיג הפלג היריב של הפל"ן.

למעשה אין בן-בלה קיצוני בשום עניין יותר מאשר בן-חמה. הוא צעיר שאפתן, (המסך בעמוד 6)



לא על לחם לבדו יחיה אשכנז

● מיד לאחר הבחירות להסתדרות המהנדסים עשויה להתחדש המערכה על הוצאת המהנדסים מתחת לפיקוחו של האיגוד לעובדי האקדמאי, ולהקמת ארגון נפרד, הכפוף אך ורק למרות הוועדה המרכזת של ההסתדרות. כל מערכת הבחירות, שתנהל בצל שביתת המהנדסים האחרונה, אותה הכשיל בסופו של דבר נציג מפא"י ליפא בט, תתקיים על העקרון של עצמאות היחסית של הסתדרות המהנדסים.

● תקדים מהפכני עשוי להיווצר, כאשר ימוכמו הדיונים בין מזכירות קיבוץ המאוחד והבני קיבוץ קדמה בנגב, המפרקים את קיבוץם. מזכירות הקיבוץ המאוחד תקבל, כנראה, את דרישות החברים, לשלם להם פיצויים בשעת עזיבתם את היבוץ.

● הסיכמוף בין מחלקת ההתיישבות של הסוכנות לבין מקימי חבל ערד על ההחריף. מנהל החבל, יצחק פונדק, תובע בכל תוקפו להחשיב את יושב האזור ולהקים בו מייד יישובים חקלאיים. אנשי הסוכנות טוענים, שיש לבדוק אם בכלל תימון התנאים היסודיים ליישוב חקלאי ומאזנה סוג.

● בעייה נוספת העומדת עתה על הפרק בחבל, ושללא תעבור, כנראה, ללא מאבק ציבורי, היא שאלת העברתם של הברזים באיזור. בדוחים אלה גורשו לחבל עוד מכל רחבי הנגב, מאז קום המדינה. התוכנית החדשה: להעבירם לשטח שומם עוד יותר, באיזור מדבר יהודה, סמוך לסדום.

● איזור כורזים עלול לחסוך לפעם מחלוקת שקמה בין יישובי הגליל ומרכז התיכונן של הסוכנות לבין משרד הכטחון. יישובי הגליל יתנגדו לתוכנית המוצעת, ליישוב כל האיזור במספר יישובים חדשים, בגלל קשיי מים וקרקע, מהם סובלים כל יישובי האיזור. מאבקם לא יועיל, וכחחליף על הנזקים יזכו כנראה בתמיכה כספית נוספת.

יחסים מרחביים

5 דקות אחרי שתיסעשרה

לשקר אין רגליים. גם לא לפעוללים מדיניים, שמטרתם היחידה היא להונות את הבריות.